

כט:

אין צדין פרק שלישי ביצה

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) ונכנסת כל וישיג
(ב) [שבת סג: תמונת נג:]
דיק פני בית סג:
(ג) [לחמן לג: ד:] [שבת לו:]
חולין ק"י, (ט) [תוספתא פ"ג
ועין תוספתא דהבא דיה
שלא יחזיר, (ו) בירוש' ל"ג
א, (ז) [שבת קמ"ג, (ח) וזה
קשה לפי ר"י דתמשיג זה
למקח וממכר קשה פשיטא
משא"כ לפי ר"ה דלא משכ
למקח רק אם חזיר סך הכל
אכל אם אומר תן לי דעני
סתם לא משכ למקח לא קשה
פשיטא דהא תמ"ל דסתם
שני וי' רש"י ומהרי"ם,
(ט) ע"י כהר"ן ללא גרסא ליה,
(י) [פ"י תוס' שבת קמ"ג, ע"ה
בני מורה ומו"ק כ"ט ע"ה,
ד"ה בני וי' (ז) דף קמ"ה,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וכן וי' דגנאי יו"ט הוא שמהלך
(ב) תוס' ד"ה המביא וי' יו"ל דהתם מיר בשבת
שליש יום:

לעני רש"י

גר"ד [גר"ד], הכות
טובה, טורגוויצ'ר
[טורגוויצ'ר], חלק ושל
[שולחן] שאסר להפרידו,

מוסף רש"י

הלכה למעשה, להורות
על המעשה (ע"י טו.)
מרא דעובדא, מדקדק
מעשיו, שבת (דף וזר)
במעשים טובים (וחז"ק
ע"י.)

שמואל הלכה למעשה אחא לאשמועינן, פי' דלם יבא שום אדם
לשאל לנו כיצד יעשה אומרי' לו הוראה לאסור אכל אס
אזו רואין שום אדם שנוהג היתר בדבר אין לו כריזין למחות בו ולפי
זה לא פליג שמואל ארבע דמרייהו מודו
למקור למעשה מהו דה"ג

שמואל הלכה למעשה אחא לאשמועינן רבנן
אין שוין קמח ביום טוב משום רבי
פפייס ור' יהודה בן בתירא אמרו שוין ושוין
שאם נפל לתוכן צורר או קיסם ששוין תני
תנא קמיה דרבינא אין שוין קמח ביום טוב
אבל נפל צורר או קיסם בורר בידו ואמר ליה
כ"ש דאסור דהוה ליה כבורר דרש רבא בר
רב הונא זושי אפתחא דנהרדעא שוין קמח
ביום טוב אמר להו רב נחמן פוקו ואמרו ליה
לאבא ושיקלא מיביתך ושדי אחורי פוק חזי
כמה מהולתא הדרן בנהרדעא דביתיהו דרב
יוסף נהלא קמחא אגבא דמהולתא אמר לה
יחזי דאנא רפתא מעליתא בעינא דביתיהו דרב
אשי נהלא קמחא אגבא דפתורא אמר בר
אשי לא דידן דעובדא הוה ואי לאו דהויא מבי
חמא דמרא דעובדא הוה ואי לאו דהויא מבי
נשא לא הוה עבדא: **מתני'** יהולך אדם
אצל חנוני הרגיל אצלו ואומר לו תן לי ביצים
ואגוים במנין שכן דרך בעל הבית להיות
מונה בתוך ביתו: **גמ'** ת"ר יהולך אדם
אצל רועה הרגיל אצלו ואומר לו תן לי גדי
אחד או טלה אחד אצל טבח הרגיל אצלו
ואומר לו תן לי כף אחת או ירך אחת אצל
פטם הרגיל אצלו ואומר לו תן לי תור אחד
או גול אחד אצל נחתום הרגיל אצלו ואומר
לו תן לי כבד אחד או גלוסקא אחת ואצל
חנוני הרגיל אצלו ואומר לו תן לי עשרים
ביצים או חמשים אגוים עשרה אפרסקין
וחמשה רמונים ואחרוג אחד ובלבד שלא
יזכיר לו סכום מדה ר' שמעון בן אלעזר
אומר ובלבד שלא יזכיר לו סכום מקח:

הדרן עלך אין צדין

המביא כ"ד י"ן ממקום למקום לא יביאם בסל ובקופה אבל
מביא הוא על כתפו או לפניו וכן המוליך את התבן
לא יפישל את הקופה לאחוריו אבל מביאה הוא בידו ו"ומתחילין
בערמא

מדה ה"ל למימר ובלבד שלא יזכיר מדה ומו לא לכן נ"ל כר"מ דגרים סכום מנין וקאי אלעיל וה"פ אמרת דילך אדם אצל חנוני הרגיל
אצלו ויאמר לו תן לי אגוים או אפרסקין ובלבד שלא יזכיר סכום מנין שלא יאמר לו תן לי אגוים וכבר נתת לי וזה
כן אני חייב לך מ' בין הכל אכל רבי שמעון אומר ובלבד שלא יזכיר סכום מקח שלא יאמר לו תן לי אגוים בששה פשיטין וכבר
נתת לי כך ואם כן אני חייב לך מכל י"ב פשיטין אכל סכום מנין שרי וכן איתא בתוספתא ובה"ג מכאן יש לזהר שלא להזכיר
אפילו סכום מנין לפי שדונה למקח וממכר:

הדרן עלך אין צדין

המביא כ"ד י"ן וכו' לא יביאם בסל. ומימה דלמרינן בשבת פ' מפנין (דף קט: ושם) מפנין ד' קופות או ה' וכ"ש שיהא מותר ב"ט וי"ל
דהתם מיירי (ט) שאינו יכול להוציא לחוך ואין רואין אותו וע"כ מותר והכא מיירי ב"ט שיכול להוציא לחוך ורואין אותו וע"כ יבא
אסור שהרואה אותו אומר לצורך חול מביא אותם ולהכי אסור ומ"מ קשה דאמר אכל הוא מביא על כתפו אלאה משמע דמרבה בהלכות עדיף
וקאמר התם במסכת שבת' למעוטי בהלכות עדיף ויותר טוב להביאן בכל או בקופה כפסעם אחת מלהביאן כל אחת בפני עצמה וי"ל דלמה דפי'
יחא דהתם מיירי בשבת דלא הוי כעובדי דחול שאין מטלטל כי אם מוית לזית כדאיתא בזה ויכך קאמר למעוטי בהלכות עדיף טפי משום טרחא
ימירא אכל הכא הכא מיירי ב"ט משום טרחא ימירא לא קפדינא אלא משום דמחזי דעביד כעובדי דחול וא"כ עדיף טפי לאפוש בהלכות ויעשה
דרך שני כי היכי דלא לתחזי דעביד כעובדי דחול ופעמים נמי דאסור לאפוש בהלכות אע"ג דממעט במשאויו כיון שאין משנה מדרך חול:
1777

נא א ב ג ח ט י
מכלות יו"ט הלכה
יד פתח לאין ש' טושיע
א"ח שיתן מקח ספק ג'
גב ד ה ו ז ח ט י
מכל' יו"ט הלכה כג
מד פתח לאין ש' טושיע
א"ח שיתן שבת ספק ג' ד
ויתן מקח ספק ג':
א ח ט יו"ט הלכה כג
לאין ש' טושיע א"ח
שיתן שבת ספק ג' וי'
מקח ספק ח טו:

רבינו הונא

שמואל הלכה למעשה
אחא לאשמועינן, ולאסור
מותרא, הוא דאחא,
דרש רבה בר רב הונא
זושי בנהרדעא הלכה
שוין קמח, כלומר שום
שניה בירוש'. אמר להו
רב חמא אמרו ליה
שיקלא מיביתך שדי
אחורי כלומר שיהיה
דבורי הטובים בספק
קריס, וכן להוראתך
צדין כבד צא וראה
כמה כבודות סוככות
בנהרדעא כל אחת טובה
בפנה ובכורה, דביחיהו
דרב יוסף הוה טובות
באחורי תופה, כלומר
בפנה מופתת על פיה
והקמת על גבה, אל'
היו דאנא ורפתא מעלייתא
כענא, כלומר מותר
לפנות כדורו, ודפיתיהו
דרב אשי וזהו תולה אגבא
דשפורה, כלומר בשני,
ואמר רב אשי בחי של
רבי בר אבא הוא אילו
לא ראהה בבית אביה
לא היה עושה, אומר
אדם לחנוני תן לי ביצים
ואגוים בטנין שכן דרך
בעל הבית להיות מונה
בתוך ביתו, ת"ר יהולך
אדם אצל טבח הרגיל
אצלו ואומר לו תן לי גב
אחד או ירך אחת בר, וכן
אצל נחתום ואומר לו תן
לי כבד אחד או גלוסקא
אחת בר, וכן אצל חנוני
הרגיל אצלו ואומר לו תן
לי ביצים ו' אגוים ו'
אפרסקין ב' רמונים אחרוג
אחד, ובלבד שלא יזכיר
לו סכום מקח, פירוש לא
יאמר לו יש לך עלי א' (ב')
כסף תן לי בכסף אחד
נעשה לך עלי ב' כספים,
וזה פירוש סכום מקח,
סכום מנין יאמר לו יש לך
ג' אגוים תן לי עכשיו ג'
אחרים הרי יש לך מאה,
הדרן עלך אין צדין
המביא כ"ד י"ן ממקום
מביא כ"ד י"ן ממקום

המביא כ"ד י"ן ממקום למקום לא יביאם בסל ובקופה אבל
מביא הוא על כתפו או לפניו וכן המוליך את התבן
לא יפישל את הקופה לאחוריו אבל מביאה הוא בידו ו"ומתחילין
בערמא

(א) נהלא דילי י' תן עלי ספק
אחד תן לי כסף אחד נעשה
לך עלי ס'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones